

SA IMENOM (U IME) ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA

GLAVA (ONOGA) ŠTO JE SREO VJEROVIJESNIK U MEKI

(od zlostavljanja) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, i njegovi drugovi od idolopoklonika u Meki.

PRIČAO NAM JE Humejdija, pričao nam je Sufjan, pričao nam je Bejan i Ismail, njih dvojica su rekla: čuli smo Kajsa (da) govori: čuo sam Habbaba (da) govori:

Došao sam Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, a on je stavljajući sebi uzglavlja (jastuka, stavlja sebi jastuk kojeg je sebi napravio tako što je smotao jedan) ogrtač, i on je u hladu (sjeni) Ka'be, a već smo sretali od idolopoklonika (jednu veliku) žestinu (poteškoću), pa sam rekao:

"Zar nećeš moliti Allaha?" Pa je sjeo, a on je (takav da) je mnogo zacrvenjeno njegovo lice, pa je rekao:

"Zaista već je bio (neko od onih) ko je (bio) prije vas (u tako teškom stanju da) se zaista češlja (on) sa češljevima željeza (češlja mu se ono) što je osim njegovih kostiju od mesa i nerva (živca, nervi-živaca), (pa opet) ne okrene njega to (mučenje) od njegove vjere. I stavi se testera (pila, žaga) na sredinu (doslovno: na mjesto gdje se dijeli, razdjeljuje kosa na glavi, na razdjeljak) njegove glave, pa se rascijepi sa (tj. na) dvoje (njegova glava), (pa opet) ne okrene (tj. ne odvрати) njega to od njegove vjere. I zaista upotpuniće svakako Allah ovu stvar čak (da) će ići jahač od Sa'ne do Hadramevta ne boji se (neće se bojati ničega) osim Allaha." Povećao (Dodao) je Bejan (još): "... i vuka na (za) svoje ovce."

PRIČAO NAM JE Sulejman, sin Harba, pričao nam je Šubete od Ebu Ishaka, od Esveda, od Abdullaha (Mes'udovoga), bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Pročitao (Proučio je, izrekao) je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (poglavlje iz Kur'ana koje se zove) En-Nedžm, pa je ničičio (pao ničice, učinio sedždu). Pa nije ostao (ni) jedan (čovjek drukčije) osim (tako da) je ničičio, osim (izuzev jedan) čovjek (što) sam vidio njega (da) je uzeo (jedan) dlan (jednu šaku) od pjeska (jednu šaku pjeska), pa je podignuo njega (podigao je dlan), pa je ničičio (učinio sedždu) na njemu, i rekao je:

"Ovo je dosta meni." Pa zaista već sam vidio njega (toga čovjeka) poslije (da) se ubio (da je ubijen) nevjernikom Allaha (kao nevjernik u Allaha).

PRIČAO MI JE Muhamed, sin Bešara, pričao nam je Gunder, pričao nam je Šubete od Ebu Ishaka, od Amra, sina Mejmuna, od Abdullaha (Mesudovoga), bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Dok je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, ničičar (tj. Dok je bio u stavu ničice - na sedždi) i okolo (i oko) njega su (neki) ljudi od Kurejševića, došao je 'Ukbete, sin Ebu Muajta sa košuljicom ploda (tj. donio je košuljicu ploda iz maternice jedne) zaklane deve, pa je bacio nju na leđa Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, pa nije podignuo (pa Muhammed a.s. nije podigao) svoju glavu. Pa je došla Fatima - na nju pozdrav (ili: Njoj mir) - pa je uzela nju od (tj. sa) njegovih leđa, i proklinjala je (onoga) ko je napravio (učinio to - de'a ala: proklinjati). Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Moj Bože! Na Tebe (se obraćam da kazniš ovu) skupinu od Kurejševića: Ebu Džehla, sina Hišama, i Utbeta, sina Rebiata, i Šejbeta, sina Rebiata, i Umejjeta, sina Halefa, ili Ubejja, sina Halefa - Šubete je sumnjač (sumnja da li je rečeno Umejжете ili Ubejj)." Pa sam vidio njih (da) su se pobili (da su pobijeni na) dan Bedra, pa su se bacili (bačeni su oni) u (jedan) bunar osim Umejjeta, ili Ubejja, (koji je bio u takvom stanju da) su se ispresijecali njegovi udovi, pa se nije bacio (pa nije bačen) u (taj) bunar.

PRIČAO NAM JE Usman, sin Ebu Šejbeta, pričao nam je Džerir od Mansura, pričao mi je Seid, sin Džubejra, ili je rekao: pričao mi je Hakem od Seida, sina Džubejra, rekao je: zapovjedio mi je Abdurrahman, sin Ebza-a, rekao je:

"Pitaj Ibnu Abbasa o ovim dvama odlomcima (o ova dva odlomka iz Kur'ana) šta je njihova stvar:

"I ne ubijajte osobu koju je zabranio Allah....", "A ko ubije (jednoga) vjernika namjeravajući (hotimično)....." (da li je smisao tih odlomaka na snazi, ili je on dokinut)?" Pa sam pitao Ibnu Abbasa, pa je rekao:

"Pošto se spustila (objava) koja je u Furkanu (poglavlje u Kur'anu), rekli su idolopoklonici stanovnika Meke: "Pa već smo ubili osobu koju je zabranio Allah, i zvali smo (molili smo) sa Allahom (još neko) drugo božanstvo i dolazili smo bezobraštinama (bludnim djelima, preljubima - pa šta sad da radimo)?" Pa je spustio Allah (odlomak):

"Osim (onoga) ko se je pokajao i vjerovao....". Odlomak (taj vidi)! Pa je ovaj (odlomak) za te (takve koji su u vremenu prije primanja Islama to tako činili, pa su primili Islam i više to nisu činili - njima će se oprostiti). A što se tiče (objave odlomka) koja je u Nisa-u (poglavljju Kur'ana): Čovjek kada je upoznao Islam i njegove zakone, zatim je (hotimično-namjerno) ubio, pa njegova kazna je pakao bivši vječno u njemu. Pa sam spomenuo njega (ovo tumačenje) Mudžahidu, pa je rekao: Osim ko se je pokajao (nakon izvršenoga ubistva).

PRIČAO NAM JE Ajjaš, sin Velida, pričao nam je Velid, sin Muslima, pričao mi je Evzaija, pričao mi je Jahja, sin Ebu Kesira, od Muhameda, sina Ibrahima, Tejmije, pričao mi je Urvete, sin Zubejra, rekao je: Pitao sam Ibnu Amra, sina Asa, rekao sam:

"Izvijesti me o nažešćoj stvari (što) su napravili nju idolopoklonici sa Vjerovijesnikom (Vjerovijesniku), pomilovao ga Allah i spasio." Rekao je: "Dok Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, klanja (klanjaše jednom prilikom) u krilu Ka'be (tj. u polukružnom zidu kod Kabe), kadli dođe Ukbete, sin Ebu Muajta, pa je stavio svoju odjeću u (tj. na) njegov (Vjerovijesnikov a.s.) vrat, pa je davio njega žestokim davljenjem. Pa je došao (tj. Pa na to dođe) Ebu Bekr, čak je uzeo za njegovo rame i odbio je njega od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio. Rekao je: "Zar ćete ubiti (jednoga) čovjeka (samo zbog toga što vam nije pravo) da govori (on): "Moj Gospod je Allah." Odlomak (taj vidi). Slijedio je njega (Ajjaša) Ibnu Ishak.

PRIČAO MI JE Jahja, sin Urveta, od Urveta, rekao sam Abdullahu, sinu Amra. (To je drugi lanac ljudi preko kojih je prenešen, prepričavan navedeni hadis). A rekao je Abdete od Hišama, od njegovoga oca: Reкло se je Amru, sinu Asa. A rekao je Muhamed, sin Amra, od Ebu Selemeta, pričao mi je Amr, sin Asa.

(Opet drugi lanci ljudi od kojih se je prenio navedeni hadis.)

GLAVA

primanja Islama Ebu Bekra Siddika, bio zadovoljan Allah od njega (s njim).

(Siddik: Mnogoistiniti.)

PRIČAO MI JE Abdullah, sin Muhameda, Amulija, rekao je: pričao mi je Jahja, sin Meina, pričao nam je Ismail, sin Mudžalida, od Bejana, od Vebereta, od Hemmama, sina Harisa, rekao je: rekao je 'Ammar, sin Jasira:

Vidio sam poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, a nema sa njim (u Islamu niko) osim pet robova, i dvije žene i Ebu Bekr (kao jedini punoljetni slobodan čovjek).

GLAVA

primanja Islama Sa'da, bio zadovoljan Allah od njega (s njim).

PRIČAO MI JE Ishak, izvijestio nas je Ebu Usamete, pričao nam je Hašim, rekao je: čuo sam Seida, sina Musejjeba, rekao je: čuo sam Ebu Ishaka Sa'da, sina Ebu Vakkasa, (da) govori:

Nije primio Islam (ni) jedan (čovjek) osim u (onem) danu koji (je taj dan što) sam primio Islam u njemu (ja). I zaista već sam ostao sedam dana, a zaista ja sam zaista trećina (pripadnika) Islama.

(To se tumači da se odnosi na punoljetne slobodne ljude; ili na drugi način: on bijaše trećina pripadnika Islama po njegovom mišljenju, tj. od onih pripadnika koje je on poznao da su primili Islam, jer su u početku Islam primili tajno, pa su mnogi bili muslimani, a da to drugi muslimani dugo vremena nisu znali.)

GLAVA

spominjanja duhova (nevidljivih skrivenih bića) i (GLAVA) govora Allaha, uzvišen je: "Reci: Objavilo se je k meni da je ono sebi slušala nekolicina od duhova (nevidljivih bića učenje, čitanje Kur'ana)...".

PRIČAO MI JE Ubejdulah, sin Seida, pričao nam je Ebu Usamete, pričao nam je Misar od Ma'na, sina Abdurahmana, rekao je: čuo sam moga (svoga) oca (da) je rekao: Pitao sam Mesruka:

"Ko je obznanio Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, za (te) duhove (u) noći (u kojoj) su sebi slušali (prislušivali) Kur'an?" Pa je rekao: "Pričao mi je tvoj otac - misli (na) Abdullaha (Mes'udovoga) - da je ono obznanilo za njih (jedno) stablo."

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, pričao nam je Amr, sin Jahja-a sina Seida, rekao je: izvijestio me je moj djed od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, da on nosaše (da je on nosio) sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, (jednu malu kožnu) posudu za njegovo čišćenje i njegovu nuždu (tj. posudu za vodu za čišćenje i nuždu). Pa dok on (jednom prilikom) slijedi njega s njom (tj. noseći nju - tu posudu), pa je rekao (pa reče):

"Ko je ovo?" Pa je rekao: "Ja sam Ebu Hurejrete." Pa je rekao: "Potraži mi (nekoliko) kamenova (kamenica da) se otresem s njima (od nečistoće, tj. da se očistim pomoću njih poslije obavljanja nužde), a ne donosi mi kosti, a ni balege (konjskoga izmeta - fuškije, ili izmeta kopitara)." Pa sam donio njemu (nekoliko) kamenova (kamenica), nosim ih (noseći ih) u kraju svoje odjeće dok sam stavio njih uz njegovu stranu, zatim sam otišao. Čak (Te) kada je završio, išao sam sa njim, pa sam rekao: "Šta je umu kosti i balege (tj. Zašto kost i balega ne dolazi u obzir za odstranjivanje nečistoće)?" Rekao je:

"Njih dvoje su od hrane (To dvoje je hrana određenih) duhova. I zaista ono došlo je meni izaslanstvo duhova Nesibina - a divni li su (ti) duhovi! - pa su pitali (molili) mene (za) opskrbu. Pa sam molio Allaha za njih da ne prođu (ni) pokraj (jedne) kosti, a ni balege (izmeta drukčije) osim (tako da) su našli (da nađu oni) na njoj (neku) hranu."

(O smislu ovoga hadisa i o tome da li duhovi jedu, ili ne, kao i o tome da li je njihovo jedenje i hranjenje kao čovjekovo posredstvom žvakanja i žderanja, postoje suprotna mišljenja i stavovi koje nećemo ovdje iznositi.)

GLAVA

primanja Islama Ebu Zerra Gifarije, bio zadovoljan Allah od njega (s njim).

PRIČAO MI JE Amr, sin Abbasa, pričao nam je Abdurahman, sin Mehdije, pričao nam je Musenna od Ebu Džemreta, od Ibnu Abbasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je:

Pošto je doprlo Ebu Zerru slanje (poslanje) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je svome bratu:

"Odjaši do ove doline (mekanske), pa znaj (tj. nauči, saznaj) mi znanje ovoga čovjeka koji tvrdi da je on (neki) vjerovijesnik (što) dolazi njemu (Božija) vijest iz neba, i slušaj (čuj) od njegova govora, zatim mi dođi." Pa je otišao (njegov) brat dok je došao (stigao) njemu, i slušao je od njegovoga govora, zatim se je vratio k Ebu Zerru, pa je rekao njemu:

"Vidio sam ga (da) zapovijeda za plemenitosti čudi, i (jedan) govor (sam čuo, slušao) nije on sa (ljudskom) pjesmom (sličan, tj. nije taj govor pjesma)." Pa je rekao: "Nisi izliječio mene (Nisi zadovoljio mene sa odgovorom) od (onoga) što sam htio." Pa se opskrbio (hranom za putovanja) i natovario je (jednu) mješinu svoju, u njoj je voda (i putovao je) dok je došao (stigao u) Meku. Pa je došao bogomolji (kod Ka'be), pa je sebi tražio Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, a neće poznavati (tj. a ne poznaje) njega, a mrzio je da pita o njemu dok je stigao njega neki (dio) noći (ili: čak je stigao, zatekao njega neki dio noći, tj. čak je zašao u noć). Pa je vidio njega Alija, pa je poznao da je on tuđinac. Pa pošto je vidio njega, slijedio je njega (i pozvao ga je sebi na prenočište, na konak). Pa nije pitao (ni) jedan od njih dvojice svoga druga (ni) o (jednoj) stvari (tj. od njih dvojice niko nikoga nije ništa pitao), čak je osvanulo (jutro, ili: čak je osvanuo - dočekao tako jutro Ebu Zerr). Zatim je natovario svoju mješinu i svoju opskrbu (odnesavši to) do Bogomolje. I bio je trajno (stalno) taj dan (kod

Kabe), a neće vidjeti (a ne vidi) njega Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, čak je omrknuo. Pa se vratio k svome ležištu (mjestu ležanja; ili: k svojoj postelji). Pa je prošao pokraj njega Alija, pa je rekao:

"Zar nije došao čas za (ovoga) čovjeka (tj. ovome čovjeku) da zna svoje odsjedalište (svoje konačište)." Pa je podigao (doslovno: Pa je uspravio) njega, pa je odveo njega sa njim (sa sobom), ne pita (ni) jedan od njih dvojice svoga druga (ni) o (jednoj) stvari. Te kada je bio treći dan, pa se povratio Alija na (prizor) sličan tome, pa je podigao sa sobom (njega), zatim je rekao: "Zar nećeš pričati meni šta (je uzrok) koji je doveo (ovdje) tebe?" Rekao je: "Ako dadneš meni ugovor i obavezu zaista (da) ćeš uputiti svakako mene, učiniću (tj. reći ću ti u čemu je stvar)." Pa je učinio (dao je ugovor i obavezu). Pa je izvijestio njega (o svom slučaju). Rekao je: "Pa zaista on je istina (istinit) i on je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. Pa kada osvaneš, pa slijedi me, pa zaista ja ako vidim (neku) stvar (što) se plašim za tebe (od nje), staću kao da ja prolijevam (izlijevam) vodu. Pa ako prođem, pa slijedi me čak (da) uniđeš (uđeš u) mjesto ulaženja moga (tj. tako da uđeš gdje ja uđem, uniđem)." Pa je (to) učinio. Pa je otišao (da) slijedi njega dok je unišao na (tj. u sobu, skrovište) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, i unišao je sa njim (sa Alijom i on-Ebu Zerr). Pa je čuo od njegovoga govora i primio je Islam (u) svome mjestu (tj. smjesta, odmah). Pa je rekao njemu Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Vrati se k svome narodu, pa ih izvijesti, (i ostani tamo) dok dođe tebi moja zapovjed." Rekao je: "Tako mi (Allaha) koji je (taj što je) moja duša u Njegovoj ruci zaista glasno ću uzviknuti sa njom (tj. nju - riječ Islama) između njihovih dvojih (dvaju) leđa." Pa je izašao, čak je došao Bogomolji, pa je dozvao (tj. uzviknuo) sa najvišom (najvećom snagom) svoga glasa:

"Svjedočim da nema božanstva osim Allah (osim Allaha) i da je Muhammed poslanik Allaha!" Zatim su ustali ljudi (koji su se tu, tude desili), pa su udarali njega, čak su povalili (tj. oborili nauznačice) njega. I došao je Abbas, pa se sageo (nagnuo) nad njega. Rekao je: "Teško vama! Zar niste (toliko bili pametni) da znate da je on iz Gifarovića, i da put vaših trgovaca k Siriji (vodi pokraj njih...)." Pa je spasio njega (Abbas) od njih. Zatim se povratio sutra (sutradan) slično njoj (ovoj zgodi i javnoj izjavi o pripadnosti Islama), pa su (ponovo) udarali njega i skočili su k njemu (tj. na njega), pa se sageo (nagnuo da ga zaštititi) Abbas nad njega (nad njim).

GLAVA

primanja Islama Seida, sina Zejda, bio zadovoljan Allah od njega (s njim).

PRIČAO NAM JE Kutejbete, sin Seida, pričao nam je Sufjan od Ismaila, od Kajsa, rekao je: čuo sam Seida, sina Zejda sina Amra sina Nufejla, u bogomolji Kufe (da) govori:

"Tako mi Allaha zaista već sam vidio sebe, a zaista Umer je zaista svezivač mene (tj. vezao je mene uže tom da me muči) na Islam (tj. zbog Islama, zbog toga što sam primio Islam, a to je bilo) prije (nego što) će da primi Islam (i sam) Umer. A da (se to dogodilo) da se je Uhud raspršio (raskomadao, tj. da je potonuo, nestao) zbog (zlodjela) koje ste napravili sa Usmanom (tj. zbog toga što ste ubili Usmana), zaista bio bi (on onaj) kome je pravo (dolično) da se rasprši (tj. bilo bi pravo da se rasprši, raskomada)."

GLAVA

primanja Islama Umera, sina Hattaba, bio zadovoljan Allah od njega (s njim).

PRIČAO MI JE Muhamed, sin Kesira, izvijestio nas je Sufjan od Ismaila, sina Ebu Halida, od Kajsa, sina Ebu Hazima, od Abdullaha, sina Mes'uda, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Neprestano smo bili moćni otkako (otkada) je primio Islam Umer.

(To jest: Stalno smo bili mi moćni otkada je Umer postao musliman.)

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Sulejmana, rekao je: pričao mi je Ibnu Vehb, rekao je: pričao mi je Umer, sin Muhameda, rekao je: izvijestio me je moj djed Zejd, sin Abdullaha sina Umera, od svoga oca, rekao je:

Dok je on (Umer) u kući (u svome domu) plašeći se (da će ga ubiti Kurejševici što je primio Islam) kadli je došao (kadli dođe) njemu 'As, sin Vaila, Sehmija Ebu 'Amr, na njemu je (jedan) ogrtač šarenoga protkivanja (tj. sa lijepim šarenim prugama) i košulja protkana sa svilom, a on je od Sehmovića, a oni su naši saveznici u predislamlju, pa je rekao njemu (As Umeru)

"Šta je tvome umu (tj. Šta je tebi)?" Rekao je: "Tvrдио je tvoj narod (Tvrđili su tvoji ljudi) da će oni ubiti mene (zbog toga što se dogodilo, desilo to) da sam primio Islam." Rekao je (As): "Nema puta (njima) k tebi." Poslije (što se to dogodilo) da je rekao nju (tu riječ As - rekao je Umer) bio sam siguran (bezbjedan, tj. prestao je moj strah, otišao je od mene strah). Pa je izašao As, pa je susreo ljude već je tekla s njima dolina (Meke, tj. sreo je ljude u tolikom broju da su napunili dolinu), pa je rekao:

"Gdje hoćete (vi tj. Gdje ćete, gdje idete)?" Pa su rekli: "Hoćemo ovome sinu Hattaba (tj. Umeru) koji se je prevjerio (tj. izašao, prešao iz vjere otaca svojih u drugu vjeru)." Rekao je (As koji je bio vrlo ugledan kod ljudi i kome su se ljudi pokoravali): "Nema puta (nikakvoga vama) k njemu!" Pa su se vratili (ti) ljudi.

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan, rekao je Amr, sin Dinara, čuo sam ga (Amra - to veli Sufjan - da) je rekao: rekao je Abdullah, sin Umera, bio zadovoljan Allah od njih dvojice:

Pošto je primio Islam Umer, skupili (sakupili) su se ljudi kod njegovoga doma (njegove kuće) i rekli su: "Prevjerio se je Umer." A ja sam (tada bio kao) dječak iznad leđa moje kuće (tj. na krovu svoje kuće, sobe u tom času). Pa je došao (jedan) čovjek na njemu je ogrtač (kabanica) od brokata (ili: od svile), pa je rekao: "Već se je prevjerio Umer, pa šta je to (pa šta onda)? Pa ja sam njemu zaštitnik."

("Džarun" je i zaštitnik.)

Rekao je: Pa sam vidio (te) ljude razilaze se od njega. Pa sam rekao: "Ko je ovaj čovjek?" Rekao je (Umer): "'As, sin Vaila (El-'As, sin Vaila)."

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Sulejmana, rekao je: pričao mi je Ibnu Vehb, pričao mi je Umer da je Salim pričao njemu od Abdullaha, sina Umera, rekao je:

Nisam čuo Umera (ni) za (jednu) stvar nikada (da) govori:

"Zaista ja zaista mislim nju tako!", (pa da je bila ta stvar drukčije, drukčija) osim (na onaj način) je bila kao što (on) misli. Dok je Umer sjedač (Dok Umer sjedi jednom prilikom), kadli je prošao (kadli prođe) pokraj njega (jedan) lijep čovjek. Pa je rekao Umer: "Zaista već je pogriješilo moje mišljenje (o ovome čovjeku - a veli se da se taj čovjek zvao Sevad, sin Kariba - u tome što sam mislio da je on još u predislamlju, a on je postao musliman), ili je zaista ovaj na svojoj vjeri u predislamlju, ili je zaista već bio njihov proricatelj (predskazivač budućnosti)."

(To jest: "Nešto od to troje mislim o tome čovjeku, ali mi je mišljenje pogriješilo, pa ne znam tačno o njemu prave istine.")

"Na mene (tj. Meni dovedite toga) čovjeka!" Pa se pozvao njemu, pa je rekao to njemu (Umer). Pa je rekao (taj čovjek): "Nisam vidio kao danas (što je dan da) se okrenulo (izašlo na doček) u njemu (da se na taj način dočeka jedan) čovjek musliman." Rekao je (Umer): "Pa zaista ja sam odlučan na tebe (u svome zahtjevu tako da ti ne preostaje ništa drugo) osim (da) izvijestiš mene (o tome)." Rekao je: "Bio sam njihov proricatelj." Rekao je: "Pa šta je najčudnije (od onoga) što je donijela tebi njega tvoja demonica (duh ženska, ženski duh)?" Rekao je: "Dok sam ja (jednoga) dana u (na) pijaci (na trgu), došla je meni (u takvome stanju da) prepoznajem u nje (određeni) strah, pa je rekla: "Zar nisi vidio (određene) duhove i njihovu zapanjenost? I njihov očaj od poslije njihovoga strmoglavljivanja (sunovraćenja)? I njihovo priključenje za mlade deve i njihove pokrovce (na leđima ispod samara)?" Rekao je Umer: "Istinit je bio (tj. Istinu je rekao ovaj čovjek da je to čudno)."

"Dok sam ja (nastavlja dalje da priča taj čovjek) kod njihovih božanstava (kipova bio jednom prilikom), kadli je donio (kadli donese, tj. dovede jedan) čovjek tele, pa je zaklao njega (kipovima). Pa je zavikao u njemu (jedan) vikač (povikivač tako jako da) nisam čuo (nijednoga) vikača nikada žešćega glasom od njega, govori (taj vikač): "O bezobrazniče (ili: O otkrivaču neprijateljstva; ili: O Dželihe)! Stvar uspjela! Čovjek rječit! Govori: Nema božanstva osim Ti!" Pa je skočio narod (koji je tu bio prisutan; ili: određeni narod). Rekao sam (ja): Neprestano ću biti (ovdje) dok znam (dok ne saznam, dok saznam ono) šta (je) iza ovoga. Zatim je dozivao (taj dozivač, vikač opet):

"O bezobrazniče! Stvar uspjela! Čovjek rječit! Govori: Nema božanstva osim Allah!" Pa sam ustao. Pa nismo ostali (ni zakačili se ni zašto, tj. nismo doznali ni saznali ništa o povicima iz teleta, a već je počelo) da se govori: "Ovo je (pojavio se jedan) vjerovijesnik."

(ili: a već smo čuli (da se reklo): "Ovo je vjerovijesnik.")

PRIČAO MI JE Muhamed, sin Musenna-a, pričao nam je Jahja, pričao nam je Ismail, pričao nam je Kajs: čuo sam Seida, sina Zejda, (da) govori narodu (određenom, određenim ljudima - izvjesnim, nekim ljudima):

"Da sam vidio sebe (tj. Da ste vidjeli ono kako sam ja vidio sebe u stanju kada) je moj vezivač Umer na Islam (zbog Islama), ja (sam bio vezan, svezan od njega) sa njegovom sestrom, a (tada Umer) nije bio primio Islam. A da (se to desilo) da se Uhud srušio (razbio) zbog (onoga) što ste napravili sa Usmanom (što ste ubili Usmana), zaista bi bio (onaj) kome je

dato pravo da se sruši (razbije od žalosti, ili od straha, tj. bio bi Uhud u pravu da se sruši; bilo bi pravo i dolično da se sruši brdo Uhud)."

GLAVA

rascijepljenja (raspolovljenja) Mjeseca (na nebu).

PRIČAO MI JE Abdullah, sin Abdul-Vehhaba, pričao nam je Bišr, sin Mufaddala, pričao nam je Seid, sin Ebu Arubeta, od Katadeta, od Enesa, sina Malika, bio zadovoljan Allah od njega, da su stanovnici Meke pitali poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, da pokaže njima (kakav) znak (dokaz da je on Božiji poslanik), pa je pokazao njima Mjesec (na) dvije polovine (rascijepljen, raspolovljen), čak su vidjeli (brdo) Hira između njih dviju (između dviju polovina Mjeseca).

PRIČAO NAM JE Abdan od Ebu Hamzeta, od Aameša, od Ibrahima, od Ebu Mamera, od Abdullaha (Mesudovoga), bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Rascijepio (Raspolovio) se Mjesec, a mi smo sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, u (na) Mini, pa je rekao:

"Svjedočite!" I otišla je (jedna) grupa (tj. polovina Mjeseca) prema brdu (planini određenoj, tj. prema brdu, planini Hira). A rekao je Ebu Duha od Mesruka, od Abdullaha: Rascijepio se je u Meki (Mjesec). A slijedio je njega (Ibrahima) Muhamed, sin Muslima, od Ibnu Ebu Nedžiha, od Mudžahida, od Ebu Mamera, od Abdullaha.

(Abdullaha Mes'udovoga, a veli se da Mina spada u Meku, u okolicu Meke, pa se tako otklanja protivrječnost među pričanjima.)

PRIČAO NAM JE Usman, sin Saliha, pričao nam je Bekr, sin Mudara, pričao mi je Džafer, sin Rebi'ata, od 'Iraka, sina Malika, od Ubejdulaha, sina Abdullaha sina Utbeta sina Mes'uda, od Abdullaha, sina Abbasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, da se je Mjesec rascijepio (raspolovio) na vremenu (za vrijeme) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Umer, sin Hafsa, pričao nam je moj otac, pričao nam je Aameš, pričao nam je Ibrahim od Ebu Mamera, od Abdullaha (Mes'udovoga), bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Rascijepio (Raspolovio) se je Mjesec.